Микола Гумільов

Любов

Перекладач: Є.Маланюк

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Вона вже не раз випливала
Із бруду міського каналу,
Де гостро і тонко тремтів
Відбиток ліхтарів.

І в тихім гаю безсило
В петлі на вербі висіла,
В петлі — вона, Дездемона,
Пробачена й смертно-сонна.

І десь, в спорожнілім домі,
На кров'ю залитій соломі,
Цікаві знаходили люди
Її прострелені груди.

Та невже ж через сі ось помилки,
Через руки, на котрих кров,
Бідних серцем, слабких і тільки, —
Ми зрадим її, любов.